

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 348/2021
23.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Милосављевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Ђорђевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Пожаревцу и Апелационог суда у Крагујевцу, у седници одржаној 23.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари надлежан је Основни суд у Пожаревцу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 1006/2017 од 22.05.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је према туженом ББ да је тужилца АА сувласник по основу тековине са $\frac{1}{2}$ на стамбеном објекту, који је ближе описан у изреци пресуде и са $\frac{1}{2}$ на сувласничком уделу туженог од 400/13861 парцеле на ком уделу је уписан као власник приватна својина. Ставом другим изреке, утврђено је према туженом ББ да је тужилца АА власник по основу тековине са уделом од $\frac{1}{2}$ на покретним стварима које су таксативно одређене у том ставу изреке пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезе да је дужан признати тужилци и предати у судржавину и на слободно располагање њен сувласнички удео из става првог и става другог изреке пресуде, при чему се наведене обавезе из става 2. изреке пресуде може ослободити уколико тужилци плати 500.000,00 динара, као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев туженог – противтужиоца, којим је тражио да се утврди да је према тужилци власник $\frac{3}{4}$ путничког возила ближе описаног у изреци пресуде. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка од 342.650,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3924/19 од 20.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог ББ и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу П 1006/2017 од 22.05.2019. године у ставу 1. и 2. изреке. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Пожаревцу П 1006/2017 од 22.05.2019. године у ставу трећем, четвртном и петом изреке и предмет у укинутим деловима враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку Основни суд у Пожаревцу је пресудом П 317/20 од 22.10.2020. године у ставу првом изреке, обуставио парнични поступак по тужби тужиле – противтужене АА против туженог - противтужиоца ББ, којим је тражено да се тужени обавезе да је дужан признати тужилу и предати у суддржавину и на слободно располагање њен сувласнички удео из става 1. и става 2. изреке пресуде, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења, при чему се наведене обавезе из става 2. изреке пресуде може ослободити уколико тужилу плати 500.000,00 динара, те је утврђено да поступак треба да се спроведе по правилима ванпарничног поступка. Ставом другим изреке, утврђено је према тужилу АА да је тужени ББ, сувласник 2/4 дела возила ближе описаног у изреци пресуде, а за тражени износ од $\frac{3}{4}$ до досуђеног износа 2/4, $\frac{1}{4}$ дела тужбеног захтева је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилу на име трошкова поступка плати 332.400,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 451/21 од 13.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле АА и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу П 317/20 од 22.10.2020. године у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута су решења садржана у ставу првом и трећем изреке пресуде Основног суда у Пожаревцу П 371/20 од 22.10.2020. године и предмет у укинутим деловима враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Основни суд у Пожаревцу није прихватио стварну надлежност и у прилогу акта П 317/20 од 27.05.2021. године, списе предмета је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности. У образложењу је указао да је у питању друго укидање првостепене одлуке, те да сматра да није надлежан за одлучивање сагласно члану 387. став 3. ЗПП.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 18/20), као и на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Пожаревцу.

Чланом 387. став 3. ЗПП прописано је да у случају да је првостепена пресуда већ једанпут била укинута, другостепени суд не може да укине пресуду и упуту предмет првостепеном суду на поновно суђење.

Чланом 402. ЗПП, прописано је да у поступку по жалби против решења сходно се примењују одредбе овог закона, које се односе на жалбу против пресуде, осим члана 383. став 4. ЗПП, уколико овим законом није другачије прописано.

Сагласно наведеном у поступку по жалби против решења, сходно се примењују одредбе овог закона, које се односе на жалбу против пресуде (осим одредбе о обавезном заказивању расправе пред другостепеним судом). То значи да другостепени суд не може у истом предмету да укида првостепено решење више пута.

Међутим, у конкретном случају пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3924/19 од 20.02.2020. године укинута је пресуда Основног суда у Пожаревцу П 1006/2017 од 22.05.2019. године, у делу којим је одлучено о тужбеном захтеву за

- 3 -

предају у судржавину сувласничког дела, у делу којим је тужила тражила исплату 500.000,00 динара уместо чинидбе (предаје дела покретних ствари), у делу којим је одлучено о противтужбеном захтеву за утврђење и трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 451/21 од 13.05.2021. године, укинута су решења садржана у пресуди Основног суда у Пожаревцу П 317/20 од 22.10.2020. године и то решење којим је обустављен парнични поступак по тужби тужиле са захтевом да се обавезе тужени да тужилци преда у судржавину и на слободно располагање њен сувласнички удео, као и у делу којим је тражила да се тужилац може ослободити обавезе за предају дела покретних ствари, уколико тужилци плати 500.000,00 динара, јер је првостепени суд утврдио да поступак треба да се спроведе по правилима ванпарничног поступка.

Из наведеног произлази да Апелациони суд у Крагујевцу није укидао идентичне одлуке првостепеног суда, ни по врсти ни по садржини, јер је првом одлуком укинуо првостепену пресуду којом је одбијен део тужбеног захтева, као и противтужбени захтев у целини, док је другом одлуком укинута решење којим је првостепени суд обуставио парнични поступак за одлучивање по тужби, ценећи да поступак треба да се спроведе по правилима ванпарничног поступка. У том случају није дошло до повреде правила забране двоструког укидања која је прописана чланом 387. став 3. ЗПП, јер другостепени суд није укидао идентичне одлуке првостепеног суда, тако да је за даљи поступак надлежан Основни суд у Пожаревцу.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. став 2. ЗПП.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић